

Izhaja vsak torek in soboto v tednu ob 11. uri predpoldne za mesto ter ob 3. uri popoldne za deželo. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemnik ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K., polletno 4 K. in četrtletno 2 K.
Prodaja se v Gorici v tobakarnah Schwarz v Šolskih ulicah in Jellersitz v Nunskih ulicah po 8 vin.

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v „Narodni tiskarni“, ulica Velturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo „Gorice“. Oglasi se računijo po petilvrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič).

Volilci veleposestniki!

V sredo 11. t. m. pride vrsta na Vas, da izvolite svoje zastopnike v deželni zbor goriški. Pokažite se može, katerim je na srcu složno delovanje deželnih poslancev, ker le to je uspešno. Posnemajte izgled kmečkih volilcev na Tolminskem in v goriški okolici; vsaj imate ž njimi enake težave in bridkosti. Volite kandidate, za katere ste se izrekli na volilnem shodu dne 11. novembra v Gorici, katere Vam priporoča tudi naše politično društvo „Sloga“. Ti so:

Anton Jakončič,
veleposestnik in zasebni uradnik v Gorici.

Anton Klančič,
veleposestnik in župan v Podgori.

dr. Josip vitez Tonkli,
odvetnik v Gorici.

Ti so možje, kateri so sprejeli ponujeno jim kandidaturo, in ni res, da bi jo bil kdo izmed njih odklonil. Ako bo vitez Tonkli voljen v trgih, pride v veleposestvu na njegovo mesto kot kandidat g. Leopold Bolko, kar se volilcem pravočasno naznani.

Volilci veleposestniki! Odločevati Vam je o tem, kakšen naj bo prihodnji deželni zbor goriški. Odločite se za „Slogo“, ker s tem utrdite slogu med poslanci in daste svojim zastopnikom močno oporo pri njihovih nastopih v deželnem zboru. Torej pogumno na volišče za „Slogo“ in slogu, ker ta je najbolj potrebna volilem in poslanecem. Brez složnega dela se nič dobrega ne doseže!

Volilci! Odgovornost Vas čaka velika; odločite se na dobro stran, da boste lahko odgovarjali Bogu in svoji vesti!

Po volitvah v kmečkih občinah.

Končane so volitve v kmečkih občinah, konec je neznosne volilne borbe, — na laž postavljene so „Sočine“ trditve,

LISTEK.

V spomin r. Andr. Kragelju.

Govoril E. Klavžar pri pogrebu na pokopališču sv. Mavra na Mostu.

Potrlih src smo se zbrali tu na posvečenem kraju miru in sprave, da izročimo materi zemlji in varstvu sv. Mavra posvetne ostanke moža, katerega ste vi pošteni Modrejčani in Mostarji in smo mi njegovi prijatelji s ponosom in ljubeznijo imenovali svojega. Da, naš je bil ranjki Andrej, naš; vsi smo ga spoštovali in ljubili, ker je bil našega spoštovanja in naše ljubezni v polni meri vreden. Dičile so ga biserne lastnosti: Svoje krščansko čutje in bitje razodeval je v uzornem družinskem življenju, v srčni ljubezni in hvaležnosti do roditeljev, v svojem iskrenem rodoljubju in domoljubju, v prijateljski zvestobi in v posebni dobrohotnosti do učeče se mladine. Skromen v svoji zunanosti, hranil je v svoji bistri glavi skrbno nabrane zaklade učenosti. Dasi v polni zavesti svoje veljave, ni zabil nikdar, a še manj se sramoval, da je sin kmečkih starišev. Nasprotno;

da „narodno-napredna“ stranka zmaga na celi črti ter da bode vseh 10 poslancev od „napredne“ klike sedelo v bodočem deželnem zboru. In danes vsakdo lahko spozna, koliko so sploh vredne „Sočine“ baharije. Klavžar ne bo izvoljen, prof. Berbuč in župnik Grča ne prideta v deželni zbor in dr. Gregorčič je bil zadnjikrat deželni poslanec na Goriškem. Vse to in še več je „Soča“ kvasila s tako predrzno samozavestjo, da bi svet moral misliti: tako je in nič drugače, kakor se pridušajo „naprednjaški“ „žurnalisti“.

Ali izid volitev je pokazal, da je tem ljudem misliti eno, govoriti in vedeti pa drugo. Naše zavedno ljudstvo na Goriškem in Tolminskem je dalo zapeljivcem razumeti, da so zaman vsi poskusi zavesti je s prave poti, in ukleniti v jarem židovskega liberalizma in odtrgati je od svojih pravih prijateljev, o katerih ima sto in sto dokazov, da delajo v njegov gmotni in duševni blagor; — da, naše ljudstvo je pokazalo, da se ne da premakniti od svojega prepričanja niti z najostudnejšimi napadi na osebno čast njegovih prijateljev, marveč da z zaničevanjem odklanja zlodejske poskuse, odtrgati mu od srca dobrotnike, pa je pahniti v pogubni objem koristolovcev. To je pokazalo naše ljudstvo na Goriškem in Tolminskem, zato slava mu!

Ali žal ne tako na Krasu! Naše kraško ljudstvo je deloma žal pokazalo, da je pristopno mamljivim vabam „naprednjakov“, kajti pustilo se je zavesti od zanesljive stare poti in storilo korak, katerega bode gotovo še obžalovalo.

Naše dodro kraško ljudstvo se je odpovedalo svojemu dobrotniku, svojemu pravemu očetu dr. Abramcu, kateri je izkazal Kraševcem že toliko dobrega — in šlo je volit človeka, ki ne le da je tu še le od včeraj, da mu ni prav nič znano naše ljudstvo na Krasu in njegove razmere ter da kot tak ne more absolutno nič pravega storiti v njegovo korist, marveč ki v zmožnostih sploh daleč, daleč zaostaja za dr. Abramom. Da je naše kraško ljudstvo storilo ta korak, da je svojega domačina in izkušenega voditelja izigralo proti nevedčemu tujcu, to je pravo in pravcato izdajstvo svoje stvari, za katero pa seveda ne moremo

vleklo ga je vedno domov in nikjer se ni bolje počutil, nego med svojimi sorodniki in sosedmi. Stori je tudi vse za dom, kar in kolikor je mogel storiti, in z ljubeznijo je vračal ljubezen in z otroško hvaležnostjo skrb svojim starišem. Ranjki Andrej je bil kremenit značaj, v svojej odkritosrčnosti nosil je srce na jeziku, bil je uzor-poštenjak, kakoršni so redko nasejani med nami.

* * *

V prijaznih Modrejcah nad žuborečim potočičem rodil se je pokojnik v pošteni kmečki hiši, in tam pod skrbnim varstvom svojih starišev je preživel otroška leta. Ker je kazal že v ljudski šoli posebno nadarjenost, poslali so ga v višo izobrazbo v Gorico, kjer je — vedno odlični dijak — dovršil latinske šole. Kolikor mu niso pomagali od doma, pomagal si je v viših razredih sam s poučevanjem, in ko je srečno dospel na ono osodepolno razpotje, na katerem je mladeniču odločiti se za prihodnji poklic, izbral si je modroslovje in z malo podporo od doma napotil se je pogumno na dunajsko vseučilišče. Tam se je marljivo

povse kriviti Kraševcev samih. — Kajti nanje je uplival ves tisti nesramni napredni aparat, ki je mej trdnim ljudstvom na Goriškem tako sramotno pogorel, nanje je uplival terorizem v naj-sramotnejši obliki, terorizem denarja, žuganja in obljub.

Ako bodo naši Kraševci obžalovali svoj korak, ker niso ž njim pripomogli k zaželeni slogi v naši deželi, krivi bodo tega v prvi vrsti njihovi zapeljivci, oni sami pa le v toliko, ker so se izneverili svojemu srcu, svoji ljubezni do najboljšega svojega dobrotnika.

Ako pa smo se varali v našem dobrem kraškem ljudstvu, pa smemo biti zadovoljni, da je ostalo zvesto svoji zastavi naše ljudstvo na Goriškem in v naših gorah, kateremu kličemo: prav si delalo, dobro ljudstvo, tvoj dobri genij te še ni zapustil, ostalo si zvesto pravemu slovenskemu geslu: vse za vero, dom cesarja! Tebi nima danes vest ničesar očitati, ker storilo si svojo dolžnost.

Sličice iz naše volilne dobe.

„Soča“ vedno trdi, da je vlada naklonjena „Slogi“. Zato svojo trditev pa nikdar ni navedla resničnih dokazov.

Danes pa hočemo mi navesti dejanske, očitne, priznane dokaze, da c. k. vlada — če je že komu naklonjena — je naklonjena „napredni stranki“. Evo vam javnih dokazov. Postava določa, da na volišču za volitev volilnih mož sme biti navzoča le volilna komisija in volilci. Kakó se je pa godilo v tem oziru zadnji čas pri ravno dovršenih prvotnih volitvah? Gospod dr. Tuma je prišel v volilni prostor v Šempas, v Sv. Križ — v Brdih in drugod. Vprašamo: Komu je bil naklonjen c. k. volilni komisar pri imenovanjih volitvah, ali stranki „Sloga“ ali stranki dr. Tume? „Slogaši“ so se pritoževali nad navzočnostjo nevolilca in nepoklicanega agitatorja in voditelja „napredne stranke“, pa jih je-li vlada zagovarjala? Ali je zagovarjala dr. Tumo? „Slogaši“ so bili postavno opravičeni zahtevati, da se dr. Tuma odstrani iz volilne sobe, pa vlada jih ni podpirala. Dr. Tuma ni bil opravičen navzoč biti v volilni sobi, proti njegovi navzočnosti v volilni sobi se je protestiralo, pa c. k. volilni

in z ljubeznijo posvetil jezikoma starih Rimljanov in Grkov in pa svoji ljubi materinščini. V težavah boreč se včasih z vsemi stiskami, ki jih provzroča pomanjkanje gmotnih sredstev, je študiral in po 5 letih je zmagovito končal svoje študije ter nastopil svojo prvo službo kot suplent na ljubljanskem gimnaziju. Od tam so ga premestili kot stalnega učitelja v mrzlo Kočevje in slednjič se mu je posrečilo, da se je mogel vrniti, kamor ga je vleklo srce, med nas v Gorico, kjer je kot odlični profesor služboval do konca svojih dni. — A kakor smo ga poznali čvrstega in čilega v viših gimnazijskih razredih ter ga videli mladeniča z zarečih očmi nastopati govornika in deklamatorja, soditi je vendar, da je že takrat nosil prirojeni kal boleznij v sebi, ki se je potem, pospeševan po trudapolnih študijah in vseh onih težavah, skozi ktere se mora preriti nepremožen študent, predno pride do poštenega kruha — razvil v stalno bolezen v dihalih, ktera se je polagoma, a z neizprosno ustrajnostjo pomikala nizdoli do pljuč, se teh polotila in slednjič polomila moža, ko je dozorel do najlepše možke dobe, ko bi

komisar je na vsak protest molčal, ter zagovarjal navzočnost njegovo rekoč: Prosil me je, dovolil sem mu. Znano nam je, da v Šempasu je župnik Grča odločno zahteval, da naj se nevolilce odstrani iz volilne sobe — ali c. k. volilni komisar je odgovoril, da naprošen od dr. Tume mu je dovolil navzočemu biti, in ga spustil celo pred seboj prvega ustopiti. Župnik Grča je opozoril c. k. volilnega komisarja na to, da dr. Tuma je predsednik denarnih zavodov, katerim so mnogi tamkajšnji volilci dolžni, da on torej že se svojo navzočnostjo mogočno upliva na volitev. C. kr. vladni komisar ni zagovarjal opravičeno zahtevo g. župnika, marveč zagovarjal je dr. Tumo, da kot deželni poslanec pač sme biti navzoč pri volitvah. Gospod župnik je opomnil, da še le izbiramo volilce za izvolitev dež. poslancev in v tem času nimamo dež. poslancev in torej dr. Tuma ni kot dež. poslanec navzoč ampak le kot agitator svoje stranke. Komu torej je c. kr. vladni komisar kazal naklonjenost? Ali bi vsemu poslancu dr. Tumi predsedniku „napredne“ ali Grči kot zastopniku „Sloga“? Pač vsak razsoden človek spozna, da c. kr. vlada ni bila naklonjena in ni delala za „Slogo“, pač pa je kazala naklonjenost „napredni“, ker je zagovarjala nepostavno navzočnost predsednika in voditelja „napredne“. Kakor v Šempasu, približno enaki slučajji so se godili v Križu, in Brdih in v dolnji Vipavski dolini; namreč povsod, kjerkoli je dr. Tuma osebno interveniral pri volitvah. „Soča“ rada sumniči „Slogo“, da jo c. k. vlada podpira, da jej je naklonjena, da jo zagovarja. Dejanj za taka sumničenja pa „Soča“ ni navedla, mi pa smo navedli jasna dejanja in dogodbe, ki svedočijo, da c. kr. vlada je zagovarjala dr. Tumovo osebno usiljenost, ter njegovo uplivanje na volilce. Vsaj povsod je on dajal svojim agentom navodila in povelja, kakó imajo delovati in uplivati na volilce z obljubami, z obeti in žuganjem. V njegovi navzočnosti so njegovi plačani agitatorji n. pr. v Šempasu od volišča odvedli volilca Janeza Pelicona in Jožefa Krašana. Enake dogodbe so znane iz Kojškega, iz Sv. Križa, iz Šmarji in drugod. Dobro je znano, kaj je počenjal Vuga v Vel. Žabljah, kaj Kavš v Šmarjah, kaj Urbančič v Črničah, kaj Urbančič v

bil mogel največ delati in koristiti sebi, svojim in domovini.

Previden s tolažili svete vere zdihnili je dne 1. t. m. svojo blago dušo v naročje Gospodovo. A umirajoč hotel je še zapustiti svoji rojstni občini lep dokaz svoje ljubezni. Izrazil je željo, ki se mu zdaj izpolnjuje, da hoče počivati v domači zemlji, — med svojimi.

* * *

Potrži stojimo tu okoli groba, ki se je odprl, da vzprejme njegove zemske ostanke in se ponižno klanjamo sklepu božje previdnosti. — On nas je zapustil, ki smo ga spoštovali in ljubili, a njegov spomin ostane trajno med nami. Za njegovo izgubo tolaži nas zavest, da uživa zdaj bogato odškodbo za vse muke in težave, ki jih je moral prestajati v življenju, jači nas nada, da se gotovo zopet vidimo nad zvezdami v obličju Gospodovem. —

Prijatelj! Ti si umrl, a seme, ktero si sejal v življenju, dejanja, ki jih je rodila tvoja ljubezen, niso umrla, ne umro. Zato ti ostane zvesta naša ljubezen tudi onstran groba. Z Bogom!

Sempasu, kateri se je po navodilu dr. Tume izredno prizadeval priritati na volišče neutralnega kolega v Oseku, — vprašamo: So gg. c. kr. volilni komisarji storili kaj proti taki agitaciji agitatorjev dr. Tume? Koga je torej c. kr. vlada podpirala, komu je kazala naklonjenost?

Kdor ima odprte oči, kdor ima jasen pogled, pač lahko sodi in spozna, da v sedanji volilni borbi je c. kr. vlada kazala lepše lice „napredni“ nego „Slogini“ stranki. —

Uganke iz nemške dežele.

1. Kdo ima „korajžo“?

„Liberalni“ kvintet v Podbrdu. — Dne 10. nov. t. l. počil je glas, da bo imel Stržiški gospod volilni shod v Podbrdu. Nikako čudo torej, ako so se vže pred deseto mado hrustili in ustili na Podbrški pošti nekateri tamošnji napredni velikani tako-le: „Le naj pride Stržiški gospod v Podbrdo! Pokazali mu bomo vže. — Ali misli, da bo govoril tukaj tako, kakor v Stržiščih?“ — In res! Vpliv teh groženj je segal jako daleč. — Po zjutranji službi božji odpravi se ubogi Stržiški „nunc“ preko Kala in Trtnika v Podbrdo. Navadno so mu noge lahke; a onega dne bilo mu je, kakor bi mu bil kdo par kvintalov svinca natakčil vanje. — Ko pa prisopiha vrh Trtniškega brda, začne mu — oj groza! — ne samo srce utripati, ampak jamejo se mu tresti tudi — hlače. Ves zbehan postoji in premišljuje: „Kaj torej zdaj? — Naprej ne smem, nazaj ne grem! — Toda, beseda dana — vez velja. Janez naprej! Kdo ti pa more kaj?“ — In šel je Janez srčno v Podbrdo, šel skozi Podbrdo v župnišče, šel iz župnišča k popoldanski službi božji, šel od tam sredi mej ljudstvom v zborovalno sobo k Štengarju, in kaj je videl na celej tej poti? Mirno Bosno. — — — Oh, kam ste izginili „napredni“ raki!!!

2. Kdo se boji luči?

„Liberalna“ petorica v Podbrdu. — K omenjenemu volilnemu shodu bili so povabljeni vsi volilci iz Podbrške občine, mej temi tudi c. kr. poštar in učitelj Kokole. — A, kdo je bil prvi, ki ga ni bilo k shodu? — Bila sta: c. kr. poštar in učitelj, ki imata vedno polna usta proti farjem, — seveda samo za hrbtno. In zakaj ju ni bilo k shodu? — Bala sta se najpreje resnice, ker sta čula o njej, da — oči kolje; morala sta potem pa tudi zadrževati kmete iz Porezna, da ne bi jim, ako bi se vdeležili shoda, resnica odprla oči „liberalcem“ v škodo. — Prav ginljivo bilo je videti učitelja Kokola, kako je kometno spremljal posamezne kmete mimo „kužne“ hiše, v kateri je vže tolikrat „prokl...“ Stržiški far razlagal možem farske laži in kvante. —

3. Kdo uči krivo vero?

Stržiški gospod. — „Poprej je bila kriva vera samo v Stržiščih“, tako ugibljejo liberalni vedeži, kozelniki in zvezdarji v Podbrdu, „sedaj jo je zanesel

Stržiški gospod še v Podbrdo“. — Kaj neki misli ta Stržiški Janez Luter? — In prečastiti knezonadškofijski ordinarijat gleda molče tega krivoverskega misijonarja? Ne strga mu z ramen napete „bisage“, ne vzame mu „komande“? — — — Oh, ta Janez Luter, ta Luter! — Kaj pa uči in kaj taji? — Uči, da rujejo narodno-napredni poganjači proti „veri, domu in Avstriji“; taji pa nedolžnost istih — židovskih poganjačev. — In radi tega je rekla in zapečatila liberalna sinoda v Podbrdu: „Janez Luter bodi izobčen!!!“ Amen.

4. Kam so skrili „liberalci“ v Baški dolini svoje kremlje?

V „kmetški kočuh“, ker letos jim preti „huda zima“. — Sramujejo in boje se namreč še imena „liberalci“; zato so pa „nafarbali“ tudi hlapca Petrečka, da oni so „kmetška stranka“, ne pa „liberalna“. — Kadarkoli torej kdo Peterčka povpraša: „Kdo je zmagal na Grahovem?“ dobi vselej uradno zapovedani odgovor: „Kmetška stranka“.

5. Katera stranka je v Podbrdu najmanjša?

Kmetška stranka, ker je peljala k volitvi na Grahovem samo „pet kmetov“. — Dr. Tuma se je prenačil, ko je obupno zaklical: „Kmetu ni več pomoči!“ Osramotila in razveljavila bo ta njegov vsklik še te dni naša vrla „kmetška stranka“, ki namerava ustanoviti „kmetško društvo biciklistov“ v Poreznu. — Na čelu vsemu temu nenadnemu gibanju stoji „kmet vseh kmetov“, hotelij Oskar v Tolminu. Živio Oskar! —

6. Katera občina bo odslej najnesrečnejša v srečni Baški dolini?

Stržiška. — Zakaj? — Doslej je dobivala iz Tolmina kruha, odslej bo dobivala — klofute. Zob za zob — dajal bo odslej kmetom „kmet“ Oskar. — „Če greste volit z županom ali če ostanete doma“ obetal je v službi osiveli lisjak, tajnik in agent proti ognju, Purgar, „dobite 100 ali 200 kron cestne podpore. Če boste pa „nunca“ poslušali, ne dobite nič ali pa komaj kakih 25 kron. Kaj verujete vse „nuncem“? — „Pet let ne dobite krajcarja v Stržišče“, zakodakal je v sveti jezi očka župan na dan volitve, in bridka izkušnja nas uči, da bo to res. —

To je torej trojno Stržiško gorje: Iz Tolmina klofute (smo jih vajeni); iz Grahovega 25 kron (da bi bilo le res!); — in pet let nobenega krajcarja (stara navada).

„Mili Bože, dobro biti neće...!“

Dopisi.

Od Sv. Lucije na Mostu dne 3. nov. (Izv. dop.) — Pogreb ranjkega profesorja Andreja Kragelja je bil jako veličasten, kakor le more biti na kmetih. Okoli 4. ure popoldne je dospel mrtvaški voz na Most v spremstvu pat. Severina, 16 dijakov s pevovodjem Komelom in

izvirnik oporoke strica, milijonarja D. Kajetana Moralesa. Ravno prav! Ta listina je mogla zelo zlažjati ono delo sé zapisnikom (inventarjem); kajti tam je bila napisana s pristavljeno ceno večina imetja D. Benita. Lorenzo začne pozorno brati; in zaznamoval je sproti kar se mu je zdelo bolj važno.

Dan se je nagibal že k večeru in bilo je toliko bolj temačno radi težkih zagrinjal iz zelenega ripsa, ki so na pol zakrivala okna. Tedaj pristopi Lorenzo k oknu, ki je bilo obrnjeno na obširen vrt, in tu je nadaljeval svoje delo. Ali jel ga je motiti neki poseben prizor, ki se je ponujal na vrtu.

Muhasti Sancho je bil prišel na vrt sé svojima otokoma. Sabo je bil prinesel tudi mačka, ljubljena Lolite, in napravil mu je onde copate iz orehovitih luščin.

Ali je bilo to smeha, ko je stopal maček v teh novih copatah! Otroka bi bila kar počila smeha, ko sta se lovila z mačkom pod Sanchovim oknom. Lorenzo se je nasmejal tedaj v prvo po očetovi

sestre, ki je živela z njim. Na tržišču čakali so vsi Modrejčani v praznični obleki in mnogo ljudstva iz vseh bližnjih vasi. Gosp. okrajni glavar in več gospode je prišlo iz Tolmina, da so izkazali zadnjo čast ranjkemu. Cerkveno opravilo so opravljali 3 duhovniki: domači župnik, kurat idrijski in vikar lomski. — Na trgu so zapeli domači peveci „Jamica tiha“, v cerkvi pa je zapel dijaški zbor „Blagor mu, ki se spočije“. Potem se je dolgi spreved pomikal proti pokopališču sv. Mavra na prijaznem holmcu nad Sv. Lucijo. Tam je po končanem blagoslovljanju in ko so krsto spustili v odprto jamo — sam vidno ginjen — govoril g. E. Klavžar (kateri govor priobčujemo danes na drugem mestu. Op. ur). Govor je segel prisotnim globoko v srce, vse je ihtelo in si oči brisalo po pokopališču. — Na to je še dijaški zbor zapel „Nad zvezdami“ — in posloviili smo se od nepozabnega prijatelja.

Domači zbor in dijaški, oba stazares prav lepo pela ter močno povzdignila tužno slavnost.

Iz Vel. Žabelj. — Naš učitelj Vuga res zasluži odlikovanje. Ker se pa noben „njegovih“ ne oglasi, hočem pa jaz oceniti njegove vrline po zaslugi. Rad bi pa še prej znal, zakaj se je gosp. učitelj Vuga toliko potegoval za edinost ter rekel, da dokler ni edinosti, se na nobeno stran ne poda. Kaj ne da? — Krasne besede! Vprašam pa g. Vugo: je li bilo resnično Vaše govorjenje? Jeli ste deloval za edinost v naši občini? Mar ste deloval za edinost, ko ste, od narodno-naprednih voditeljev pred volitvijo poslani po občini raznašali? Ali ste deloval za edinost, ko ste agitirali za narodno-napredno stranko? Kaj ne da: Vi bi rad imel edinost, toda po svojem receptu? Za sestavo te edinosti bi se pa moralo izvoliti g. učitelja Vuga, in potem nikdo nič ugovarjati! Kaj ne da: to bi bilo v čast g. Vugi! Toda kakor se vidi, ste zastoj delal recept, po katerem bi spravil edinost v našo občino. Ti presneti neubogljivi „nazadnjaki“ nočejo o Vašem receptu za edinost nič znati. Verjemite mi, da teh trmastih nepridipravov ne spreobrnate, ako si vrat in glavo vlomite. Sedaj mislim, da ste prepričan, da se Veliko-Žabeljci ne dajo v tej reči zdraviti po Vašem receptu.

Drugič ste rekel: „jaz moram z obema strankama enako držati, od obeh strank imam otroke v šoli, zatoraj moram z vsemi enak biti. Da! Temu mora vsak pritrčiti. Vprašam Vas pa: ali ste ravnal tako? Ali se ne sramujete sedaj svojega govorjenja? Ali niste takrat igral ulogo binavca, ki drugače misli, drugače govori? Ali je to značaj učitelja? Mar se to pravi, z vsemi enak biti, ako se z enim poteguje, in proti mišljenju drugih ravna? Ali niste Vi ravno eden istih? Ali je bila za vse enaka Vaša agitacija pri volitvah volilnih mož? Nikdo

smrti. Bal se je pa, da pokazi veselje otrokoma, če ga slučajno zapazita pri oknu. Torej dvigne ono listino med obličje in steklenko. Prišel je bil do slednjega lista oporoke. A tu, kaj zagleda? Na papirju je bil podpis zapustnika Kajetana Moralesa, in pod njim datum 4. 1846. Lorenzo pogleda mehansko to ime napisano z močnimi črtami — kakor pišejo ljudje, navajeni peresa. Ali tu, kaj pa to? Pod podpisom so bili videti obrisi znamke z imenom tvorničarja in datum, kedaj je bil papir izdelan, namreč letnica — 1850...

Iz prva Lorenzo niti opazil ni tega groznega nasprotja, ki je bil v teh dveh letnicah. Ali mahoma se mu posveti v glavi: oporoke iz l. 1846 na papirju, napravljenem šele leta 1850!! Počilo mu je pred očmi; videl je razrešeno uganko. Umel je, da oporoke ni bila prava, in da je bilo navskrižje teh letnic oni kavelj, ki ga dopusti božja Previdnost pri zločinu. Videl je, da je bil njegov oče pačilec oporoke — hudodelec! In zdaj

ni tako slep, da bi zamogel temu pritrčiti. — Vsako drevo se po njega sadu pozna; ravno tako se pozna človek po njega delih...

Tretjič ste rekli: „pri onih (t. j. pri „Sloginih“) so tatovi. „Da ste tisti dan zvečer tako govoril, ne morete tajiti, ker dobro veste kje... To se tudi prav lahko s pričami dokaže. Prosim Vas, da hitro sporočite imena tatov-volilcev! Jako Vam bom hvaležen, ako imena teh tatov na dan spravite, kajti potem bo precej druga volitev. Za nas bi pa bilo dobro, ako bi znali o njih, da bi jih potem bolj na sledu imeli. Kdo zna, koliko tatvin je Vam znanih, o katerih pa mi prav nič ne vemo. Zatorej želimo, da bi ta reč prišla na dan in v preiskavo.

Iz Tomačevice na Krasu. — Sprejmi draga „Gorica“ tudi iz naše vasi malo poročilce o volitvah volilnih mož. V soboto pred volitvijo smo se sešli pri našem podžupanu Čuku, da se kaj pogovorimo. A ta se je nekako „napredno“ držal, konečno pa je le dal besedo, da bo volil, kakor bo volila večina, — a ta „škandal“ ni držal besede: volil je, kakor je volila — manjšina. Obljubil je svojim pristašem obilo piti, ako bo napredna zmaga. Ali ko je v pondeljek prišel z volišča, je napregel in se odpeljal v Tupelče. Tisti pa, ki so njega volili; so doma — sline cedili. Naš podžupan ima tudi krčmo. Letos pobira občinski dác občina sama. Ko pa je nekega dne občinskemu denarničarju zmanjkalo denarja je šel k dacarju, da bi mu kaj dal.

Ta pa je moža debelo pogledal in mu rekel: ali ne veste, da zdaj občina sama pobira občinski dác? In na to se je podal občinski blagajničar k podžupanu, da bi od njega kaj dobil, kar je bilo nabrane za občinski dác. Toda tudi podžupan je moža debelo pogledal in mu rekel: jaz ne vem nič o tem, jaz plačujem dac dacarju — in občinski blagajničar je šel svojo pot. — Zdaj pa čujemo, da se je podžupan sam izrazil proti neki osebi, da je letos potočil 70 hl vina, a tudi osmice so potočile okoli 15 hl in tudi Petelin je skozi celo leto nekaj potočil. Radovedni smo, koliko bo prinesel občini ta občinski dác.

Politični pregled.

Slovensko vseučilišče v poslanski zbornici.

Dne 2. t. m. bi bil imel priti v razgovor nujni predlog glede slovenskega vseučilišča. Vlada pa je hotela porabiti to priliko, da razpusti državni zbor. Na dnevnem redu poslanske zbornice je kot prva točka razprava o kmetijskih zadugah, katera točka se že deset let vleče po zbornici, ne da bi se bila rešila. Ker bi s tem, ako zbornica zahteva, da nujni predlog glede vseučilišča pride brez prvega čitanja v šolski odsek in se obravnava o njem pred prvo točko dnevnega reda, bila vladi dana prilika za razpust drž. zbora, so slovenski poslanci storili sklep, da umaknejo nujni predlog glede vseučilišča pred prvo točko dnevnega reda, ako pred razpravo

mu je bilo jasno: kaj je pomenil oni bolestni vzklik pri umiranju, združen sé sinovim imenom. To je bilo priznanje zločina, zapoznalo kesanje, — dedščina sramota, ki mu jo je zapuščal*).

Ta udarec je bil grozen. V prsih se mu je vzbudil čut, ki je obvladal vse druge — čut divjega sovraštva in togote do lastne matere, „preljubeznivo“ so-proge, ki je vrgla starca v večno pogubo, ker mu je zabranila izpovedati se, ko je to sam želel, da bi popravil krivico. In uprav zdaj ga je moralo to zadeti, ko se mu je bila zopet oglasila vera v prsih — ob očetovem mrtvaškem odru.

*) Tak slučaj je zgodovinski; samo da tam ni šlo za oporoke, nego za drugo listino. Nekateri zgodovinarji pripovedujejo tudi, da se je vsled podobne nepazljivosti — odkrila popačenost dopisa, ki so ga pripisovali ministru Karla III., nekemu vlačkemu jezuitu, Pij VI., ki je bil takrat še le navadni prelat, je bajé poznal to sleparstvo, kakor pišejo oni zgodovinarji. — Podoben slučaj se je pojavil tudi v pravdi M. Wilsona, zeta predsednika francos. republike. Mr. Grevy-ja. Opaz. pisateljeva).

(Dalje pride.)

Bil je svetnik!

(Odlomki.)

Španski: P. L. Coloma.

(Dalje.)

Lorenzu se izvije iz prsi eden onih vzdihov, ki napolnjujejo grlo z britkostjo. Na to raztrga te papirje ter jih vrže v okrašen koš, ki je stal poleg mize. Na to jame čitati listine, zaprte v obeh omarah. Bili so večinoma dolžni in zastavni listi, pa kupčijske pogodbe o raznih nepremičninah. V kotu je dobil listine o tožbi, katero so vedli z njegovim očetom najbližji sorodniki onega strica milijonarja, ki je bil postavil D. Benita za splošnega dediča. Lorenzo se spomni, da je slišal v otročjih letih govoriti o tej tožbi; pa tudi to, da je bila prišla v siromaštvo nasprotna tožna stranka, vdova se štirimi otroki, ko je bila razsojena pravda na korist njegovemu očetu D. Benitu. Zdaj, ko je imel v roki usodne listine, prišla ga je radovednost, in jel je pregledavati obširni zapisnik. Naposled dobi v nekem oddaljenem zavoju tudi

o tem predlogu ne pride noben drug nujni predlog na vrsto. To pa je spravi vladu v zadrego in izposlovala je pri levici, da je ista predložila nujni predlog, naj se proračunski provizorij že v prvem čitanju vzame v razpravo. S tem bi bil zapostavljen pogoj slovenskih poslancev, predlog glede vseučilišča bi prišel takoj v razpravo, in dnevni red bi bil zopet odložen na nedoločeni čas. To nakano pa so slovenski poslanci preprečili s tem, da so dali prednost nujnemu predlogu glede proračuna in vladi vzeli priliko, da razpusti državni zbor. V hipu pa, ko so zapisnikarji čitali razne predloge in je zbornica bila raztrešena, porabil je priliko slov. posl. Berks ter vložil prošnjo okrajnega zastopa celjskega za vseučilišče, ter predlagal, naj se prošnja natisne v zapisniku te seje ter se brez razprave izroči šolskemu odseku. Predsednik je dal predlog na glasovanje, ki je bil v šumu, ki je vladal v zbornici, tudi sprejet.

Ker pa vlada in levica ne dovolita, da pride razprava o kmečkih zadrugah na dnevni red pred proračunom, prišel je na dnevni red večerajšnje seje nujni predlog glede slovenskega vseučilišča.

Poslanska zbornica je večeraj razpravljala o nujnostnem predlogu slovenskega vseučilišča, ki je bil pa odklonjen. Glasovali so zanj vsi slovanski zastopniki.

Srbija in Bolgarija.

Mej Srbijo in Bolgarijo se vrše neka pogajanja, ki kažejo na to, da se hočeta ti dve slovanski državi na Balkanu zopet sprijazniti med seboj. Dokaz temu pride nekaj srbskih državnikov v bolgarsko sobranje in nasprotno nekaj bolgarskih v srbsko skupščino. Tako pobratimstvo Slovanov seveda ni ljubo sovražnikom istih, Nemcem in Madjarom.

Vojna v južni Afriki.

Vse vesti, kakor da so Buri za mir pod pogoji, ki bi ne jamčili popolne svobode obeh burskih republik, zavrača dr. Leyds burski poslanik v Bruslju kot neosnovane. Dr. Leyds pravi, da Burom ni treba prositi miru, ker lahko vztrajajo z vojno do zadnjega. Angležem pa je mnogo na tem ležeče, da bi bilo vojne čim prej konec, kajti tako Nemčiji kakor i Rusiji in Franciji je ljubo, ako se moč Anglije ukončava v daljnji Afriki, ker potem ne bode mogla misliti na vojne operacije proti večjim državam. Pod takimi razmerami je popolnoma umevno, da vztrajajo Buri, ker Angleži bodo prisiljeni prej ko prej skleniti za Bure časten mir.

Domače in razne novice.

Izid volitev v kmečkih občinah je sledeč: V tolminskem okraju sta izvoljena dr. Anton Gregorčič in Ernest Klavžar z 40 glasovi proti 26.

V goriškem okraju sta izvoljena prof. Ivan Berbuč in župnik Blazij Grča z 81 glasovi proti 41.

V sežanskem okraju sta izvoljena kot kand. nar. napr. stranke Štrekelj in dr. Treo.

„Sloga“ je tedaj zmagala v tolminskem in goriškem okraju.

Zavednim možem, ki se niso dali omajati, ki so trdno stali za sveto narodno stvar, kličemo:

Slava! Slava! Slava!

Odlikovanje. — Nj. Velič. cesar je podelil slavnemu slovenskemu pesniku in pisatelju prof. Jos. St. r i t a r j u vitežki križec Fran Josipovega reda.

Za „Šolski Dom“ so plačali predsedništvu: Čitalnica v Sežani 20; na dan po sv. Tereziji 6 K; dr. Anton Gregorčič namesto venca na krsto profesorju Andreju Kragelju 10 K; pesnik Simon Gregorčič namesto venca na grob prijatelju Andreju Kragelju 10 K; Ivan Šorli v Pazinu v spomin svojemu dragemu prijatelju in sošolcu prof. Andreju Kragelju namesto venca na njegov prerani grob 10 K. — Našemu upravništvu je došlo: „Robarjev Janez“ 20 K; Ivan Rojec, kurat v Biljah 20 K; Gosp. F. Hmelak daruje mesto venca na grob pok. prof. Kragelja 10 K; neki prijatelj pok. A. Kragelja mesto venca 5 K; „Franjo“ daruje v spomin pok. Andreju, dobrotniku in očeta naših vrlih dijakov 20 K; prijatelj pokojnega prof. A. Kragelja namesto venca 50 K.

Srčna hvala!

Za božičnico revnim otrokom v „Šolskem Domu“ so darovali: Gosp. dr. Franko 20 K, grof Alfred Coronini 20 K, G. Goljevšek 10 K, c. kr. šolski nadzornik profesor F. Finšger 10 K, G. dr. Stanič 5 K, g. Iliševič 4 K, G. Stanig(?) 3 K, gospa J. Žnidaršič 2 K, g. A. Bolko 2 K, g. A. Trost c. kr. car. oskrb. 2 K, g. I. Sednitzky 2 K, g. Ch. 2 K, g. Ant. Atzel 2 K, I. S. 2 K, g. Čibej 2 K, g. A. Pirjevec 2 K, N. N. K 140, g. Krševani(?) 1 K, g. A. V. 1 K g. A. Jourdan K — 60.

Globoko zahvalo v imenu mladine izreka vodstvo ljudske šole v „Šolskem Domu“.

Petdesetletnico učiteljevanja je praznoval dne 1. t. m. g. ces. svetnik Franc Vodopivec. Odveč bi bilo pri tej priliki naštevati preobilnih zaslug, katerih si je slavjenec pridobil na polju šolske vzgoje, na katerem so mu bila v priznanja njegovih zaslug poverjena jako odlična mesta z najvišje učne strani. Zadoštuje naj, da omenimo na kratko sledeče: Kjerkoli je naš slavjenec služboval, povsodi ga je vse ljubilo in spoštovalo bodisi šolska mladež kakor i predpostavljene šolske oblasti. Kjerkoli je služboval bodisi kot pripristi učitelj začetnik na elementarni šoli v Kobaridu, bodisi na realkah v Gorici, v Gospiču in na Reki, kakor tudi na c. kr. učiteljišču v Gorici, povsodi se je pod njegovim vplivom dvignil šolski pouk. Zlasti pa si je slavjenec pridobil nevenljivih zaslug kot šolski nadzornik v Tolminskem, Goriškem in Sežanskem okraju ter kot nadzornik slovenskih šol v Gradiškanskem okraju.

Pod njegovim nadzorništvom se je na Tolminskem ustanovilo 14 novih šol, razširilo se jih je v večrazrednice 7, a na novo zidalo 7 šolskih poslopij, na Goriškem istotako 49 — 41 — 31, na Krasu 7 — 3 — 2, da ne govorimo še o neštevilnih drugih zaslugah njegovih za naše narodno šolstvo. V priznanje tolikih zaslug mu je Nj. Velič. cesar podelil naslov ces. svetnika.

G. svetnik Vodopivec je pri vseh svojih zaslugah za šolo vedno neustrašeno branil svoj narodni biser, materni jezik, dasi mu je to povzročilo mnogo bridkih trenutkov kot suplent na tuk. c. kr. realki, vendar mu to ni škodovalo pri viših šolskih oblastvih, katerim je vzbujal spoštovanje s svojim vedno korektnim nastopanjem.

Danes ob svoji petdesetletnici zrē naš slavjenec na lavorik polno minuloost svojo in menili bi, da si na njih odpočije od svojega trudopolnega delovanja. Vendar še dalje neumorno deluje kot strokovni učitelj in voditelj moške in ženske strokovno nadaljevalne šole na našem „Šolskem Domu“.

Bog mu daj še mnogo časa uživati veseli spomin na njegovo plodonosno delovanje v blagor človeštva, v prosveto in slavo naše domovine.

Pogreb pokojnega profesorja Kragelja. — V torek 3. t. m. vršil se je pogreb blagopokojnega profesorja Andreja Kragelja. Pogreb je bil priča, kako zelo je bil priljubljen ranjki v našem mestu. Udeležili so se pogreba profesorji c. kr. gimnazije in realke ter c. kr. ženskega učiteljišča in učitelji c. kr. vadišnice z vso šolsko mladino teh zavodov. Nadalje c. kr. namestništevni svetovalec in voditelj okrajnega glavarstva grof Attems, deželni šolski nadzornik, uradniki skoro vseh tukaj nahajajočih se uradov, veliko število prijateljev ranjkega in ogromna množica mestnega prebivalstva. Pogreb je vodil župnik cerkve sv. Ignacija ob asistenci šest duhovnikov. Iz hiše žalosti v ulici sv. Klare št. 2 se je pomikal sprevod v cerkev sv. Ignacija na Travniku, kjer je bilo truplo blagoslovljeno. Na to smo spremili krsto skozi mesto do Goriškega, kjer smo se poslovili od njega, ki je bil prijatelj vsakemu in kateremu je moral biti prijatelj vsak, ki ga je poznal. Na Goriškem je sprejel krsto drug voz, ki je prepeljal ostanke dragega pokojnika na domače pokopališče k Sv. Luciji na Mostu.

Ker smo že v zadnji številki svojega lista omenili vrline ranjkega, bilo bi odveč dostavljati še kaj. Tukaj le priobčimo odlomek pesmice, katero so zložili dijaki v hvaležni spomin ranjkemu svojemu vzgojitelju in ki priča, kako je ljubila srednješolska mladina profesorja Andreja Kragelja.

Ti si šel! — Nj e g o v a volja
pač hotela je tako! —
Ukov pa, ki v srca naša
Ti sadil si jih skrbno,
nam izrul ne bo nikdo!!
Rastli bodo in cveteli
Tvoj jih bo krepil spomin!
Ti pa spavaj sladko, sladko,
odpočij od bolečin,
dobre majke blagi sin! —

Popravljen lista veleposestnikov. — Tržaški uradni list „L'Osservatore Triestino“ prinaša v svoji izdaji od 2. t. m. popravljen list veleposestnikov, v kateri so navedena imena onih veleposestnikov, ki so bili izpuščeni v prvotnem imeniku.

V popravljenem imeniku so sledeči veleposestniki: Ivana grofica ud. Delmestri v Gorici, Anton Drufovka v Mirnu, Alojzij Fogar v Pevmi, Lavra Follini-Tomaj v Sv. Lovrencu pri Moši, Jurij bar. Locatelli v Št. Petru, Josip Musič v Šmartnem in Miha Terkuč v Cerovem. Na novo vpi-

sani pa so: Josip Bizjak na Kneži, Renno bar. Formentini v Gorici, France Obljubek pok. Franceta v Krasnem, Ivan Saunig v Biljah in Alojzij Polley v Sežani.

Volitve v mestih in trgih. — Danes se vrše volitve v mestih in trgih. Zanimivo je za Gorico, da je židovski upliv v našem mestu že tako mogočen, da si upa nastopiti v Gorici kot kandidat žid dr. Graziadio Luzzatto. Danes nam je nekdo pripovedoval, da mislijo glasovati za tega moža celo nekateri napredni Slovenci, ker obstoji baje med dr. Tumo in židom dr. Graziadio Luzzattom nek tehtel-mehtel; kakor rečeno, tako se nam je danes pripovedovalo in ako je natem kaj resnice, prepričali se bomo kmalu. Nemogoče kaj takega ni po našem mnenju, kajti dr. Tuma je za vse pripravljen, kar mu ukaže. Nasprotni kandidat dr. Luzzattu je dr. Alojzij Pontoni.

„Katoliško delavsko društvo“ v Gorici naznanja svojim udom, da je g. **M. Kerševani** ulica Barcellini št. 1. sprejel nalogo društvenega zdravnik a. Pri njem naj se torej zglašajo člani za spričevalo v svrhu podpore. Zato so odločene te le ure: Predpoldne od 9 do 10 ure, izvemši torke in petke; opoldne vsak dan od 12 do 1 ure; pop. po zimi od 2¹/₂ do 4. Ob enem se objavlja, da dobe naši člani pri lekarjarju gosp. Jakobu Cristofolletti-ju na Travniku pri plačevanju zdravil 20% popusta, le skazati se imajo, da so res naši udje in to najblje z društveno tvrdko na spričevalu ali receptu (na razpolago pri društvenem zdravniku in blagajničarju).

Sv. Miklavž. — Kakor vsako leto, tako se je tudi letos spomnil sv. Miklavž ta stari prijatelj naše dobre mladine, svojih ljubljencev ter mnogo njih razveselil s svojimi darili. Ko smo ga videli presinoči korakati po naših ulicah, zasepnili smo mu prav po tajno prošnjo, naj bi nam tudi kaj pripomogel k temu, da čim prej pridemo do svojih narodnih pravic. To bi bilo za nas pač najlepše Miklavževo darilo.

Iz zahodnih Brd nam pišejo: Zadnje volitve volilnih mož v Kozani, pri katerih je Tumova stranka kljub raznim lažem propadla, pokazalo se je potrebno — paziti na lisičje postopanje njenih agitatorjev, ker v svojih agitacijah prilastujejo Tumove napake kandidatom kat.-narodne stranke. Obče je znano, da je dr. Tuma nasprotoval v deželnem zboru ustanovitvi deželnega šolskega zalog, kateri bi zdatno polajšal breme davkarskih naklad za šolske potrebe. Znano je, da je nasprotoval isti dr. Tuma tudi deželnozbornemu sklepu, po katerem bi deželni zbor pobiral užiteninski davek v svojem področju, namesto da isti davek pobira do zdaj privatni zakupnik, ki s tem bogati na račun dežele. Te napake so skušali Tumovci zvaliti na poslanca g. Berbuča. Toda ni se posrečilo s to lažjo naših volilcev premotiti. — Torej pozor na lisiče!

Obesil se je 2. t. m. v Ivanjgradu v občini Gorjansko na Krasu 22-letni mladenič France Lozej. Revezu se je zmešalo v glavi. Bil je namreč dober, delaven in poslušen sin ter je tudi vedno rad opravljal svoje krščanske dolžnosti. V zadnjem času pa je bil posebno molčeč in brez posebnega povoda otožen.

Najdeno. — Gosp. Josip Gorjanc je našel pretekli teden v svojem prenočišču nekaj blaga, katero je izročil tukajšnjemu redarstvu. Blago sta zgubili dve stari ženiči s Krasa! Teh ženic imena so pa neznana!

P. n. ljubitelje hrvatske književnosti opozarja podpisani poverjenik, da je čas za vpisovanje v „Hrvatsko matico“ do zadnjega t. m. Letošnji dar maticin je jako obilen in raznovrsten. V vsemu je 9 knjig. Leposlovje je najobilnejše zastopano: tri izvirne pripovedi iz narodnega življenja, ena dramska slika, ena pesniška pripoved v 6 spevih in v proslavo 400-letnice umetne pesmi hrvatske izdala je Matica Marulić-evo „Judito“ z literarno historičnim uvodom in tolmačem (ilustrirana izdaja). Puskini je tudi zastopan. Poleg tega je še prirodoslovje in zgodovina (knezi Frankopani, ilustrirano). — Kdor si hoče razširiti svoje duševno obzorje, naj hitro segne po knjigah „Maticе hrvatske“ in prepričal se bode, da mu ne bode žal onih 6 K. —

„Narodnih pesnij“ ne izda letos „Matica“.

Švara Franjo, bogoslovec poverjenik „Maticе Hrvatske“.

„Slovenske zadruge“ je izšla 12. št. Ta mesečnik, ki izhaja v Krškem in se tiska v Celji, prinaša razprave o zadružni gospodarski organizaciji na Slovenskem in članke o narodni vzgoji

ter zagovarja zjedinenje slovenskih političnih strank na gospodarskem šolskem in političnem polji. Naročnina tega lista je 4 K, ozir. 2 K na leto. List bo izhajal tudi l. 1902.

Razglas. — Objavlja se s tem, da se bodo vršile nadomestilne volitve v cenilne komisije za osebno dohodnino v tukajšnjem političnem okraju, katere se imajo vršiti v smislu §§. 179, 181 in 183 postave od 25. oktobra 1896 (l. dr. z. št. 220), mesto po §. 189 izstopivših udov in namestnikov, na podlagi § 17 volilnega predpisa, priloga D izvršitvenega predpisa (l. dr. z. št. 35 od 1897) k zgorej omenjeni postavi tako-le:

A. Cenilni okraj št. 1. „Gorica mesto“. Volitev bode: Za vsa tri volilna telesa, dne 8. januarja 1902 od 9 do 12 ure predp. v občinski dvorani Corso Gius. Verdi, in sicer voli I. volilno telo enega uda in dva namestnika, II. volilno telo dva uda in enega namestnika in III. volilno telo enega uda. Barva glasovnic je bela za I. volilno telo, rumena za II. in rožnata za III. Opomni se, da od onih dveh udov II. volilnega telesa, kateri bo vpisan na glasovnici na prvem, mestu se bo smatral na 4 leta izvoljen, med tem ko bode oni na drugem mestu vpisan le za dve leti izvoljen.

B. Cenilni okraj št. 2. Pol. okraj „Gorica (dežela)“. Volitev bode: Za vsa tri volilna telesa tega cenitnega okraja, dne 4. januarja 1902 od 9 do 12 predp. v uradnih prostorih davčnega oddelka Via del Teatro št. 5, in sicer voli I. volilno telo enega uda in enega namestnika, II. volilno telo dva uda in enega namestnika in III. volilno telo enega namestnika. Barva glasovnic za I. volilno telo je bela, za II. volilno telo rumena in za III. volilno telo rožnata. Glede načina, aktivne in pasivne volilne pravice, kakor tudi načina izvrševanja te pravice, se obrača pazljivost volilcev na dotične določbe postave od 25. oktobra 1896 (l. dr. z. št. 220) ter prej omenjenega volilnega predpisa. Volilni komisar ne sprejme nefrankovanih ali nedostatno frankovanih pošiljatev z volilnimi listki ter jih bo smatral v smislu § 34 volilnega predpisa kot nevložene. Od c. kr. okraj. glavarstva. V Gorici, 1. dec. 1901.

Manifestacijski shodi za slovensko vseučilišče v Ljubljani. — V nedeljo 1. t. m. skoro h kratu z ljubljanskim shodom so se vršili razni drugi shodi za slovensko vseučilišče v Ljubljani. Dopoludne se je vršil velik shod kmečkega prebivalstva pri Devici Mariji v Polju pod Ljubljano, popoldne pa v Dobravi pri Ljubljani. Obeh shodov se je udeležilo veliko število kmečkega ljudstva, ki je z navdušenjem sprejelo resolucijo, da vlada ustanovi slovensko vseučilišče v Ljubljani in to iz ozirov splošnega napredka na Slovenskem. — V Pragi je bil velik shod v veliki dvorani „Narodnega Doma“ v Kraljevih Vinohradih za slovensko in rusinsko vseučilišče. Udeležilo se je shoda čez 2000 oseb. Navzočih je bilo poleg jugoslovanskih in čeških poslancev tudi nekaj rusinskih. Na tem shodu je dr. Herold kot prvi govornik utemeljeval potrebo jugoslovanskega vseučilišča kot kulturnega ognjišča južnega dela naše monarhije. Dr. Herold je dejal mej drugim: „Jugoslovani so močan stebel države. Tam na jugu hočejo Vsenemci ustanoviti svojo velikonemško trdnjavo in italijanska irredenta hoče tam imeti svoj veleitalijanski emprij. Tu so Jugoslovani edini, ki še goje in vzdržujejo svobodnega duha avstrijskega domoljubja. Če se ta duh zdaj zatré, ne bo se nikdar več vzbudil.“ — Slovenski poslanec dr. Žitnik je utemeljeval pravice Jugoslovancev do vseučilišča s teritorialnega stališča, rekel je: „Kakor so Čehi trdnjavo Avstrije proti severu, tako so Jugoslovani proti jugu.“ — Vršila sta se tudi shoda v Trnovem na Notranjskem in v Trstu. V Trstu se je vršil shod v „Sokolovi“ dvorani, ki je bila natlačena ljudstva. Na tem shodu se je sprejelo pet resolucij, katere se niso tikale vse vseučilišča v Ljubljani. Prva resolucija zadeva prošnjo do vlade, da stori konec neznosnim razmeram na učiteljišču v Kopru in da isto premesti iz Kopra v Trst; druga resolucija zadeva slovensko srednješolstvo na Primorskem, tretja se nanaša na ustanovitev jugoslovanske univerze, četrta ustanovljenja laške univerze istočasno z jugoslovansko in peta zadeva slovensko ljudsko šolo v Trstu.

Deželnozbornske volitve v Istri. — V kmečkih občinah pazinskega okraja sta bila jednoglasno izvoljena dr. Matko Laginja in dr. Dinko Trinajstić v koperskem okraju pa dr. M. Trinajstić in dekan J. Kompore. Na otocih pa Šime Kvirin Kozulič in župnik Ante Andrijič.

Listnica uredništva. — Drugim gg. dopisnikom: Prihodnjic.

Javna zahvala.

Priprosti smo in ne najdemo pravih izrazov, da bi se dostojno zahvalili za nebrojne dokaze ljubeznivega sočutja za časa zadnje bolezni in smrti našega predragega brata, gospoda

Andreja Kragelja

c. kr. gimn. profesorja v Gorici.

Naj zadostuje vsem blagim, ki so se na katerikoli način spomnili ljubelega rajnega ter mu izkazali zadnjo čast naš presrčni: Bog plati!

V Modrejcah, 4. decembra 1901.

Žalujoči brat in sestre.

Podpisana naznanjata slavnemu občinstvu, da sta prevzela na svojo roko

mlin v Prvačini,

ter zagotavlja, da bosta vedno skrbela za točno in pošteno postrežbo.

Imata tudi bleve za živino. Cenjenim družinam se zatorej prav toplo priporočata

Franciškin & Cjan.

Mlin v Dornbergu!

Podpisana uljudno naznanjava slavnemu občinstvu, da sva prevzela na svojo roko mlin v Dornbergu, ki je z vsem preskrbljen, da lahko zagotovi točno in pošteno postrežbo.

Prodajala bodeva raznovrstno moko, žito in tolčeno čreslo po primerni ceni.

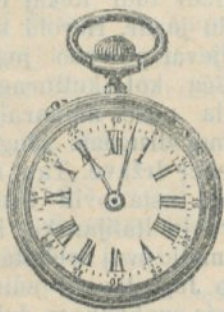
Pri mlinu so potrebni hlevi za živino, ki dovaža žito v mlin.

Svojim rojakom se prav toplo priporočava

Budin & Golja.

Jakob Šuligoj

urar v Gorici,
Gospodsk. ulica hiš. št. 25,
priporoča svojo

prvo slov. urarsko delavnico in popravilnico ter za logo ur vseh vrst in kakovostij, na dalje raznovrstne šivalne stroje najnovejših sistemov in najboljše kakovosti, vse po zmernih cenah. — Vsako popravilo je jamči eno leto, šivalne stroje za pet let.

Jakob Miklus,

trgovca z lesom in opeko, zaloga pohištva, rakev (trug), vinskih posod, stiskalnice za vino in sadje vsake velikosti, kakor tudi kratkočasnih iger slovenskih „Marijanic“ t. j. ličnih in trpežnih miz iz trdega lesa, ki imajo znotraj tro- ali štiridelno kegljišče z vrtenici in kegljavnično blagajno po najnovejši sestavi, za kremlarje, zasebnike itd.

v Pevmi,

za Soškim mostom, p. Gorica, priporoča p. n. občinstvu svojo bogato zalogo, zagotavlja najhitrejšo postrežbo in jako nizke cene.

Cepljene trte

na ameriansko podlago

ima na prodaj

Adolf Ferrant v Gorici.

Proti **Železnato vino**

malokrvnosti
lekarnarja G. Piccoli v Ljubljani, dvorn. založnika Nj. Svetosti papeža, po analizi gosp. profesorja Fresenius v Wiesbaden-u

ima v sebi 90krat več železa

kakor druga po reklamirani nezaslužno sloveča china-železnata vina, katera čisto nimajo več železa v sebi, kakor vsako ceno namizno vino.

Vsled tega največje jamstvo za izdatnost tega vina pri malokrvnih, nervoznih ali vsled bolezni oslabilih oseb, kakor tudi še posebno pri bledih, slabotnih in bolehalih otrocih.

Dobiva se v steklenicah po pol litra v Gorici pri g. lekarnarju Gironcoli. — Zunanje naročbe proti povzetju. III

C. kr. priv. tovarna

nepremočljivih tkanin

M. J. Elsinger & Söhne

na Dunaju,

priporoča svojo bogato zalogo nepremočljivih tkanin in pokrival za vozove, platnenih nadkrovov za gostilne in kavarne, konjskih ogrinj, dežnih plaščev in oblačil za delavce, amerianskega in povosčenega platna in tapetije.

Glavna zaloga pri

F. Primas, Gorica

na Travniku št. 16

zadaj pri dvorišču.

Anton Kuštrin

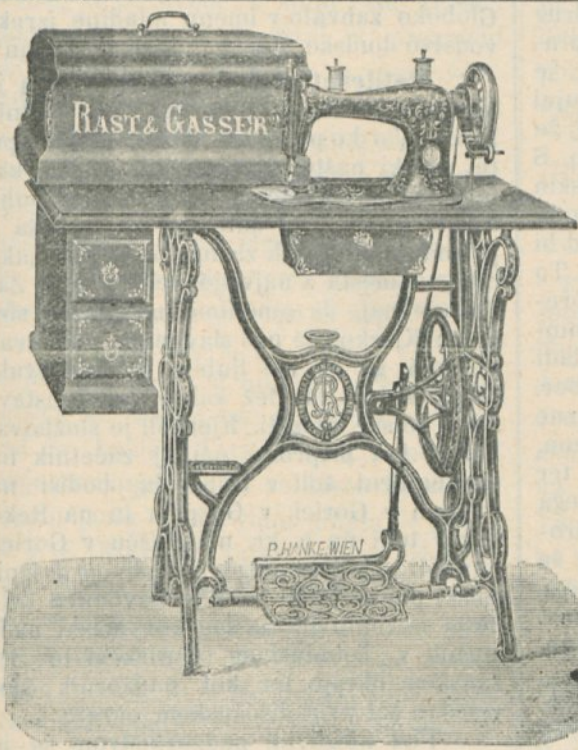
v Gosposki ulici h. št. 25,
(v lastni hiši)

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedinega blaga n. pr. kavo: Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portorico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Miljsveče prve in druge vrste, namreč po 1/2 kila in od 1 funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič & Valenčič v Il. Bistrici. Zveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevga mlin v Kranju in z Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Po pošti se razpošilja v zabojčkih najmanje po 5 Kg. na vse kraje.

Franc Melink,

zidarski mojster v Višnjeviku št. 67, prevzema vsa zidarska dela po najnižji ceni. — Naročena dela se lično izvršujejo.

Stroji za poljedelstvo in vinarstvo.

Šivalni stroji

vseh sistemov.

Štedilne krušne peči za družine. Sesalke (pompe) za vodo in vino.

Cene so take, da se ni bati nobene konkurence.

Edina zaloga v Gorici

Berthold Kraus,

na Travniku

hiš. št. 16, zadaj pri dvorišču.

Kdor se želi o tem prepričati, obrne naj se za poskušnjo na dotično firmo in gotovo bo čez vsa pričakovanja postrežen.

Čebelno-voščene sveče

kilg. po 4-90 K

Za pristnost jamčim z 2000 K

Priporočam se prečastiti duhovščini, slavnemu p. n. občinstvu. Sveče za pogrebe po zelo nizki ceni. Med pitance in navadni po zelo nizki ceni. Z odličnim spoštovanjem

J. Kopač,

svečar v Gorici, ulica sv. Antona 7.

„Krojaška zadruga“,

vpisana zadruga z omejeno zavezo v Gorici,

Gospodsk. ulica hiš. št. 7.

VELIKA ZALOGA

vsakovrstnega manufakturnega blaga za ženske in moške obleke, za vsak stan in vsak letni čas v največji izbi, kakor: sukno, platno, prtelino, Chiffon, oksfort, srovice, vsakovrstne preproge, zavese, namizne prte; nadalje vsakovrstno perilo, srajce. Jäger itd. itd.

Vse po najnižjih cenah.

Cene so stalne brez pogajanja.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 GORICA Via Giardino 8

priporoča

pristna bela in črna vina iz vipavskih, furlanskih,

briskih, dalmatinskih in isterskih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-egorske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

Cene zmerne. Postrežba poštena.

Odlikovana kleparska delavnica

Artur Makutz

Ozka ulica št. 1. — Gorica — Via Stretta št. 1.

Priporoča svojo zalogo kleparskih izdelkov vseh vrst, ter izvršuje v najkrajšem času vsakovrstna kleparska dela po najnovejšem sistemu natanko po naročilu.

Postavlja strelovode po zvonikih, šol. poslopjih itd.

Za jesensko in zimsko sezono

Razno modno in drugo jesensko kakor tudi zimsko blago, za dame in gospode, toplo priporoča svojim rojakomv mestu in na deželi, nova trdka:

J. Zornik prva in jedina slovenska trgovina te stroke v Gorici, Gospodsk. ulica št. 7, tik „Krojaške zadruge“, v hiši „Goriške ljudske posojilnice“.

Najceneja, najboljša in najlepša izber vsakovrstnih okraskov za obleke, zimskih svilenih in volnenih rut, šerp, predpasnikov, nogavic, rokavic, otroških oblek, dežnikov, blusen, perila za gospode, krasnih kravat, Jaeger podoblek, svile za lišp in bluze, zameta, pliš, čepice za otroke, domačih čevljev za dame, gospode in otroke, cerkvenih čipk, modercev i. t. d. — Najceneje skladišče vsih potrebščin za gosp. šivilje in gospode krojače. Naročila iz dežele izvršujejo se točno proti poštnemu povzetju.

Brez vsake konkurence!

Krojaška mojstra Čufer & Bajt

v Gorici, ulica sv. Antona št. 7

v hiši g. J. Kopača pri okr. sodniji, izdelujeta

vsakovrstne obleke za moške po meri, bodisi fine ali pa priproste.

Priporočata se svojim rojakom v Gorici in na deželi, posebno pa č. duhovščini in učencem srednjih in ljudskih šol za obilna naročila.

Dr. Emil Marcus

očesni zdravnik in operater iz

Trsta,

Ordiniral bode v Gorici vsako nedeljo od 3.—5. ure popoldne v hiši št. 37 Corso Giuseppe Verdi, v pritličju,